

ගම්මානය අපට ඉතාමත් හොඳින් දැක බලා ගැනීමට පුළුවන් විය. මගේ සමවයසෙහි වූ ගමේ දරු දරුවන් බොහෝ දෙනෙකුද මෙම පුද්ගල දැක ගැනීමට තිබූ පහසුම සහ ආරක්ෂාකාරීම ක්‍රමය වූ අපේ වත්ත පාලක ඵලක වූ උණ පදුරු ආදියට පිළිගැනීමට වූ අතිකුණාදායක වාසිය දෙස බලා සිටීමත් එතෙක් වූ කුඩාරම් ගණන, මවුනට සිටින බුදුවන් ගණන, මවුන් රැගෙනවිත් සිටින දුසියම් බිල්ලන් ගණන වැනි නොයෙකුත් දේ පිළිබඳ දත්ත වාර්තා ලබා ගත් අයුරු අද ද ම නිරායාසයෙන් සිහියට නගාගත හැක.

මෙම අතිකුණාදායක පිරිමින් ගෙන් ගොට හොඳ රළුන් දස නයි නටවමින් පීඩකාර කරකර ගත් අතර ගැහැනු උදවිය කළේ ආ බලා සාස්තර කීමයි. අපේ ගේ ඉදිරිපිට තිබෙන -ගුණදාස මුදලාලියෙහි කැඩී- නමින් අපි හඳුන්වන කඩ මිදුලේ දිනපතා මෙන් සිදු කළ මෙම රළුවන් හා නයි කැටීමට වඩා මෙන් ගම් සිත් ගත් අංගය වූයේ අතිකුණාදායක ගැහැනුන්ගේ අතබලා සාස්තර කීමේ කලාවයි. අමුතු නාලකයට අද පැදු කතා කරන මෙම ගැහැනු මවුනට අත පැමට ඉදිරිපත් නොවන ගැහැනියකගේ මුහුණ දෙස බලා සාස්තරයක් කියා අවසාන කෙසේ හෝ එම ස්ත්‍රිය මවුනට අ දෙස වසන කර ගැනීමට දැඩිවන්නේ පුදුම ඉර කැබිනි. අපේ කිරි අම්මා, අම්මා මවුනගෙන් සාස්තර අපා ගන්නා ආකාරය දැනු මට, මගේ අතද පෙන්නර සාස්තර අපා ගැනීමට ඉඩලිය නොහැකි කරමේ උච්චතාවක් ඇති වුවද, අපේ කිරි අම්මාගේ බලවත් විරෝධතාවය නිසා එම අදහස ධරපත් කරගැනීමට සිදුවිය. නමුත් එය මගේ නඩා අවදානම තුඩාලකය තරම් වේදනාවත් ගෙන දුන් බව මට හොඳින් මතක තිබේ. එනමුදු එදා මට ඇසීමට නොහැකි වූ සාස්තරය මගේ වයස අවුරුදු 15 - 16 තරම් කාලයේදී මම අතිකුණාදායක ගැහැනු කෙනෙකුගෙන් අයුරුවම, එම සාස්තරයෙහි කියැවුණු පරිදි මම අද විදේශයක පදිංචි වී සිටිමි. !

අපේ තාත්තාට මෙම අතිකුණාදායක රැයේ නායකයාගෙන් ලැබුණු තැනිතලා එකල කැබිනට එකේ ලාවලිවන දමා තිබුණා මට මතකය. තැනිතලා නම් -විශාල ගැබේ. එය තාත්තාට ලැබුණේ වත්තේ සැර සැර නාගයෙකු අල්ලා ගැනීමට මුහුට ඉඩවලා නිසා ඇති වූ සාදා හේතුවෙනි. නායක අල්ලා ගත් විගසම අගේ විය දල කඩා දමා උා අවසාන කරන අයුරු තාත්තා සිසාසිත්ම දැක තිබේ.

මෙම අතිකුණාදායක අපේ ගමේ සිටි කාලයේ දී සිදු වූ මවුනගේ මංගල උත්සව මගේ මතක පොහේ දිසැවුණු අළුත්ම පරිච්ඡේදයක් බව විය.

රැයේ නායකයාගේ පුතා සරණ මංගලයෙකු දැක ගැනීමට තරම් අපි වාසනාවන්තයන් වීම, මෙම උත්සවය ආරම්භ වූයේ නිරු බැස ගොස් අපුරු උදාවනවන් සමගය. දර දමා ගිනි ගොඩවල් ගසා එම ප්‍රදේශය ආලෝකමත් කර තිබුණි. ගැහැනු පිරිමි හේදයකින් තොරව මත් පැන් බොමින් හයි නටවන නලා පිහිමින් ගි ගමමින් නටන අතිකුණාදායකින් දෙස අපි අසාගත් මුටින් යුතුව බලා සිටියා මට මතකය. මගේ මතකයේ හැටියට නම් එවකටත් මෙදී වයසේ සිටි මහමාලයා සමඟ සරණා ගියේ අවුරුදු 15 - 16 තරම් ඉතා ලාබාල යුවතියකි. මවුන් වෙනුවෙන්ම නල් අකු හෙවිල්ලා සැදූ අළුත්ම කුඩාරම් තුළට මහමාල යුවල රංගවා ගී ඉදිරිපස සිට වැඩිහිටි අතිකුණාදායක ගැහැනු ගී ගයමින් හඳුන්වා දී වාර්තයක් ඉටු කිරීමටද එසේත් නැතහොත් මවුන් ඒ වන විට පානය කර තිබූ අරක්කුවල බිල්ලේ නිසාදැයි නම් අදටත් මම නොදන්නා කරුණකි. හැන්දෑවේ සිට රැ 8.00 - 9.00 වන තුරුද මංගල භූමියෙහි ගත කල මම තාත්තාගේ පෙරැන්තා නිසාම ආපසු හැරී අවම මහත් දුකිනි.

ටට දවස් කිහිපයකට පසු පාලක අපිරිවත් කන්ටවල් කියවත් කැවැසින් නොකැවැසින් වත්ත පහටට දිවූ විට අපේ ගම්මානය දක්නට නොලැබුණි. පිම්මේ ආපසු දිව ආ මට කිරි අම්මා කිවේ එදින උදයේ මවුන් බඩු පොදු කැඳුණෙහි වෙනත් තිත් පලක් සොයා ගිය බවය. -මෙහේ ඉත්තකටට උත්තේ බඩ හෝස්තරට නොදැකිය. ආපේ අවුරුදුදැකින් නමාරනින් ඇවිල්ලා කුඩාරම් අවටගනිමි මය තැන්වලේ" කියා කිරි අම්මා කියවූවත් ඉන්පසු කිසිම දිනක මවුන් එම පිළිගැනීම කුඩාරම් ගැබීමට ආපසු පැමිණියේ නැත.

ආගල සාස්තරයේ "තොටිල්ල" ගමයි. ගැමි ජනතාවගේ පදනම වන්නේ සාමූහිකත්වය සමගිය ගැමි සිරිත් විරිත් අනුව ක්‍රියා කිරීම. ආගමික පදනමක් මත් තමන්ගේ ජීවන මාර්ගයන් සකස්කර ගනිමින් තිරිඳුව දිව පෙවෙතක් අනුව ජීවත් වීමයි. මවුන් බොහෝ විට අල්ලේවිල්ල ජීවිතයක් ගතකල අතර පුත්‍ර ආරෝපයන්ගෙන් ඇත් වි නිර්වාසය පිවිතයක් ගත කරමින් සමාජ සාමූහිකත්වයෙන් රජයක පර්යේෂණ ගොඩනැගීම මවුන්ගේ මුලික අභිප්‍රායයි. අනාගත පරපුරට මතුටට කළ සමාජයේ පිවිත්වීමට පුදුසු තිරිඳුව ජීවන මාර්ගයක්, සිරිත් විරිත්, සාරධර්මයන් නිරන්තරයෙන් පුහුණු කළ අතර වැඩිහිටි ගැමි ජනතාවගේ පරම යුතුකමක් සේ සැලකේ. -එදා හෙදදිව" පොතෙහි රොබට් නොක්ස් කියනු ලැබෙන්නේ ආගන්තුක සන්කාරයට ඉතා කැමති බව පවසයි. එසේම සොරකම් කිරීමට හා මත්පැන් පානයට අකැමති බවත් මතු පවසයි. මේ අනුව බොද්ධ මුහුණුවර අනුව හැඩගැසුණු ගැමි සමාජය බොහෝවිට පන්සල කේන්ද්‍ර කොටගෙන ජීවත් වූහ.

ජනකවිය වූකලී වමන්කාරජනක වූ හදෙහි උපත් හැඟීමක් ප්‍රකාශ කිරීමේ කේන්ද්‍රය ඇති වන්නාවකි. කවියක් බිහිවනුයේ කවියාගේ සිතේ ඇතිවන්නා වූ චින්තාව මස්සේයි. මෙය තාර්කිකව සිහිමකි. මිනිසාගේ මුල්ම සාහිත්‍යාංගයක් වූ ජනකවියද ඒවා බිහි කළ කවිවන්ගේ වමන්කාර ජනක හැඟීමක් ලෙස සැලකිය හැකිය. ජනකවිය හෝ ජනකවියායි විශේෂයෙන් හඳුන්වා දෙන්නේ සකු කවි සමය හෝ කාට්‍ය සාහිත්‍ය පිළිබඳ විවරණ හෝ ගුරුතැන්ති නොපිලිවා නිර්මාණය කළ ඒවා හෙයිනි. ජනකවියේ මූලාරම්භය අප්‍රකටය. හැඟීම් අන්‍යන්ට හැඟවීමක් ජනකවියේ ඇති නමුත් ආත්මනාප්තිය උදෙසා නිර්මාණය කලා යැයි සැලකේ. පුද්ගලයෙකු හෝ පුද්ගලයන් විසින් නිර්මාණය කලායැයි කිව නොහැකිය. ජන කවින් සියළු දෙනා පාහේ නිර්මාණ කළ කවි තමන්ගේ යැයි අනුන්ට හැඟවීමට උත්සාහ නොගත් බව පෙනේ. මෙය ජන කවිවල පමණක් නොව ජන සාහිත්‍යයේම දැකිය හැකි අංගයක් ලෙස දැකවිය හැකිය.

ජනකවිය හේරුම ගැනීමට මෙන්ම එහි රස විඳීමට විශේෂ ප්‍රඥාවක් හෝ පුහුණුවක් අවශ්‍ය නොවේ යැයි බොහෝ දෙනාගේ මතයයි. සියළුම ජනකවි වලට සාධාරණ මතකය නොවේ.

අල්ලාගෙන නෙරුය අතකින් කිමද නගෝ වයාගෙන දෙනෙත් අතකින් කිමද නගෝ ගිමියෙක් හැතිව නුඹ තනියම කිමද නගෝ අම්බලමේ හැවිති සිට මුදු නගෝ "

එයට සවිත් දුන් කාන්තාව මනුෂ්‍යේ සිතැති සෂණිකව හේරුම ගෙන දුන් පිලිතුර පහත වෙයිවේ.

අල්ලාගෙන නෙරුය මඩ තැවරෙන නින්දා වයාගෙන දෙනෙත් බිලිදාගත් කිරි නින්දා බාල මස්සිනා පස්සෙන් එන නින්දා යන්නේ අධිසැන්ඩි අප ගම දුර

තනියෙන් මග බැස යන තරුණියකට සිදු වූ ගැටළුවක් මෙයින් පෙන්වාදෙයි. අතර මෙහි කාමුක තරුණියෙකු මුහුණපෙන අතර එහිදී නෙරුය, පියා-යුරු ආදිය ගත වීමයි. එහිදී මනුෂ්‍යේ රාහික අදහස් හැඟීම් යන ආකාරයට කාන්තාව පිලිතුරු දෙන ආකාරය මෙයින් පැහැදිලි වේ. මෙය අයුරු නිර්මාණයක් වන්නේ මෙවැනි සියුම් වර්ත නිර්මාණ වියතුන්ගේ රචනාවල ද දක්නට ඇබෙන්නේ කලාතුරකින් වන බැවිනි. නෙරුය අල්ලාගෙන යන්නේ මඩ තැවරෙන නිසා බවත්, විවාහ වි බිලිදෙකු සිටින බවත්, නමාට ආරක්ෂාකරුකු පස්සෙන් එන බවත් එසේම ගමරට දුර නිසා කවිකමින් ගමරට බලා යන යන බවත් පැවසීමෙන් ඒ බව පහවුරු වේ. මෙවැනි අයුරු කවි මගින් සියුම් චින්දනයක් ජනිත කිරීමට හැකි ඉහල මුද්ධිමටමකින් යුත් කවින් ගැමියන් අතරද සිටිබව පැහැදිලි වේ.

බොහෝ ගැමි කවි වලට පාදක වන්නේ බොද්ධ මුහුණුවරක් ගත් වට පිටාවකි. එය සිංහල සාස්තරයේම පදනම් ලෙස සැලකිය හැකිය. මහා සිරිත් විරිත්, ආකල්ප, කලා නිර්මාණ, ආදිය සියළු අයුරු කේදිව වර්ධනය වූයේ මිහිදල ගිමියන් කේදිවට වැඩිය පසුවය. එනම් මුදුසුන ස්ථාපිත වූ

පසුවය. දන්දීම, සිල් රැකීමට නිරවුල් කරමානක මගින් දිවිපෙවනක හැඩගැස්වීමට උපදෙස් මුදුසුමයෙන් ලබාදීම වූ නිසා උසස් ජීවන මට්ටමක් ලාබාධ ජනතාවට හිමිවිය. මේ බොද්ධ හැදියාව නිසා ජාතක කථා මෙන්ම මුදුනිමයන්ගේ ජපනය ඇසුරුදු වීමට නිර්මාණ කරමින් රසවිඳීමට ගැමි ජනතාව පුරුදු වූහ. එමගින් බොදු සිතුම් පැතුම් මෙන්ම ආකල්ප අනාගත පරපුරට උරුමකරමින් ඒවා ප්‍රචලිත කිරීමත් අරමුණින් නිර්මාණය කළ බව පෙනේ.

සඳුකිරුද දාට" -වෙස්සනතර ජාතකය" -යසේ දරාවත" යන ජනකාවය සම්ප්‍රදායෙන් ලියවී ඇති කාව්‍ය ග්‍රන්ථ උදාහරණ වශයෙන් දැක්විය හැකිය. -යසේ දරාවතින් " අසා සිය සැමියා කෙරෙහි අභියසක ආලයත්, මතු කෙරෙහි අභිතක් නොසිතූ ආකාරයේ මනුට යනපත පතා පාඨකයාගේ අනුකම්පාව මනුගන්නා ආකාරය පැහැදිලි වේ.

කළේ නිමයන කොඩිදේවත් රස වේවා මළේ බිබරු මේ පිරිටර ඇති වේවා අවිච්චි නිමයන රැස් මලා ඇති වේවා ගවිමවත් ගවිට දිව මාලින ඇති වේවා යන්නේ ඒ බව පැහැදිලි වේ.

ගැමි ජනතාවගේ සෑම කටයුත්තක්ම සාමූහික බවින් යුක්ත විය. මවුන් දුකේදී කවියක් නොව සැපේදීත් අත් නොහැරී. මේ නිසා සියළුම, ගොයම් කැපීම, දැල් ඇදීම වැනි ක්‍රියාවන් ගැමි සමාජයේ සාමූහිකත්වයෙන් සිදුවුණි. සාමූහික බව ගැමි සාස්තරයේ අංගයකි. ඉමගිරි ගොයම් කවි කියමින් ගම්බද නොවිල ගොයම් කැපීම මෙන්ම සියළුම උත්සව ක්‍රියාත්මක වන්නේය. මෙහිදී අභව වශයෙන් මහන්සියද අමතකර එකිනෙකාගේ සබඳතාවය සහයෝගය තහවුරු කරයි. එසේම තුණුරුවන් සිහි කරගෙන දෙවියන් යඳිමින් ගෙයම් සැරසාරව වැඩීමට ඉර

සිංහල ගැමි සමාජය හා ජන කවිය

පුළුච්චා ගමගේ - රොක්ස්බර්න් පාක් -

හද පොදුව ආදී ස්වභාවික වියතුන්ගෙන් ආධාරය ලැබුණු බව කතාවේදිව සිහිකරම.

ගොයම් කපා ඉරට වුනා දෙවියන් පිහිට වුනා ගොවිඋදට සෙත්ක් වුනා අපේ සිතත් සතුට වුනා

කෙලී සෙල්ලම් අගය කළ සහලයෝ රබන් කෙලී, ලී කෙලී, මංවිලි පැදිලී, කළහෙයි හැටුම් ආදිය මවුන්ටම ආවේනික වනෝද ක්‍රියාවරුය. උත්සව කාලවල විශේෂයෙන් සියලුම අවුරුදු දා රබන් ගැබීමට ගැහැනුන් පමණක් නොව පිරිමින්ට ද විනෝදයක් ගෙනදුන් ක්‍රියාවකි. රන් කරගත් රබාන වටකොට ගෙන හිඳ ගන්නා තරුණියන් අපේ රටේ ස්වභාවික සොන්දර්භයට දෙස් කියන කුරුල්ලන්, මල් වර්ග, පළතුරු අමතක නොකර මේ ආදී රබන් පද ගසයි.

උඩින් උඩින් වර පෙත්තප්පු බිමින් බිමින් වර පෙත්තප්පු උඩින් උඩින් වර බිමින් බිමින් වර පෙත්තප්පු උඩින් උඩින් වර පෙත්තප්පු කප්පු කන්න වර කප්පු කන්න වර පෙත්තප්පු

සියලුම අවුරුදු දිනවල මන්විල්ලි පැදු පිහිමත් වීමට බාල වැඩිහිටි සියළු දෙනාම රැස්වෙති.

ඉර දෙවියන් තන්ගෙන සද දෙවියන් යන්න

තරු බැබළෙන අගස උඩින් ගඩා ගහමු අවිත් උඩින්

ආදී කවි කියමින් ක්‍රීඩා කරමින් ගැමි ජනතාව උත්සව පවත්වයි. මෙවැනි කෙලී ක්‍රීඩා මගින් අපේ සාස්තරික උරුමයන් විදහා පෙන්වයි.

වැඩිහිටියන් දෙමාපියන්ට සැලකීම උතුම් ක්‍රියාවක් බව ගැමියන් අමතක නොකළේය. එසේම රටේ පැවති සම්මතයට කළ බව ද ජන කවියා කිවේ මෙසේයි

උදයට පායන ඉරු සලසට පායන සද අප ඇතිදැඩි කළ වැද වැද පින් මෙලු හිටත් දෙවියන්ටත් දෙමාපියන්ටත් දෙමාපියන්ටත් දෙමාපියන්ටත්

යන්නේ ඒ බව පැහැදිලි වෙයි. ලේ කිරි කොට කවා පොවා ඇති දැඩි කළ හොඳ හොඳොඳ පෙන්නා ජන සමාජයට සැවු පෙමබර මැණියන්ගේ ගුණ ද ජනකවියා දැක්වෙත් මෙසේයි

දිගේ පටත් මා මෙවි දික් බැර ප්‍රොනෙත් මුලත් තබා වැම මව්හි පවි උපන්න කියන්න මෙන්ම ගෙවන්න

ඉරපාය ඉර මුලට එන්න එපා සදපාය සද මුලට එන්න පැදි දියට බොර දිය සව් වන්න එපා අම්මා හැනි අපට බඩගිනි වෙන්න එපා

"ගෙදර මුලක්" යනුවෙන් හඳුන්වන අම්මාගේ විශේෂවත් කම්පාවට පත් දරුවන්ගේ ශෝකාකාරය මෙයින් කියවේ. ගැමි ගෙදරක ගත පාලනය සිදු කළේ අම්මා විසිනි. එනිසා ඇගේ විශේෂවත් දරුවන්ට සිදුවන පාඩුව, සාකාච්ච ආදිය මැනවින් ග්‍රහණය කරගත් කවියා පරල බැසකින් සෞභාෂ්‍ය කොට සහායදායන් නොවන්නේ නැතිව සියුම්ව උද්දිපනය කරමින් ගැණුම් ජීවන දර්ශනයක් මෙයින් ඉදිරිපත් කරයි.

වූල සාහිත්‍යයට ජනකවිය අයත්ය. මෙහි විචිතාම ගුණය නම් අවිනාශ්වයයි. -කාව්‍යයේ ආත්මය රසය නම් ඒ රසය නිපදවිය හැක්කේ නිර්වචනාත්මයෙනි. නිර්වචනාත්මයෙන් තොර වූ කාව්‍යයෙන් ලැබෙන්නේ රසය නොව රසයේ සෙවනල්ලකි." යනුවෙන් මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ ඉරුමගේ කෘති එකතුවේ කව්‍ය විචාරයෙහි සඳහන් වේ.

රන්මල සේම මම ලස්සන හැකුරුව ගාමල සේම සුදු රුපියල් හැකුරුව පැනී ගෝමර අවගෝමර හැකුරුව මහනොම කතා නොකරත් මෙයින් මට

මෙහිදී තමා එතරම් ලස්සන හැනි වුනත් තමාගේ සෙහෙය පිලිගන්න යැයි ගැමි තරුණියකගේ ආකාරවයයි. මෙහිදී පුත්‍ර ආරෝපයන්ගෙන් තොරව ඇත්ත ඇති සැටියෙන්ම ප්‍රකාශ කිරීමට ගැමි කවියා උත්සාහ ගෙන ඇත. මෙමගින් ගැමි සමාජයේ අවිනාශ්වය මැනවින් නිරූපනය කොට ඇත. ඉහත කවිය ගැමි ජනතාවගේ අවිනාශ්ව සිතුව පැතුම් නිරූපනය කිරීමට නිදසුනක් ලෙස දැක්විය හැකිය.

පැරණි කවියන් ගනානුගතික අරුණෝදය, නගර, උදයන, ස්ත්‍රීන් වර්ණනා කළේ ප්‍රමෝදයකින් නොවේ. ඒ කාව්‍ය ආකෘතියට වනල් වී හෙයිනි. එවැනි ආකෘතියකට වනල් වී කාව්‍ය බන්ධනයකට ජනකවියට අවශ්‍ය නොවේ. එසේම මුහුණ සැදුරත්, පියයුරු රණාභියරුන්ටත්, පුළුඳුකුල රසකමටත් උපමා කිරීමට ජනකවියට අවශ්‍ය නොවේ. මෙසේ ගනානුගතික ආකල්ප වලින් ඇත් වී තමන්ගේ අත්දැකීම් එයටම අනුව සාදාගත් සාකල්ප රූපවලින් සරසා කවියක් කියා තෘප්තිමත් වීමට ජනකවියා උත්සුක විය. උදාහරණයක් ලෙස

33 800